

Sygnatura akt II Cz 342/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 7 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO. Henryk Haak

SSO. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w K.

przeciwko dłużnikom S. B. i A. B. (1)

o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 15 października 2013r., sygn. akt I Co 643/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić solidarnie od dłużników S. B. i A. B. (1) na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygnatura akt II Cz 342/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kępnie uwzględniając wniosek wierzyciela T(...)sp.

z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w K.o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu wydał w dniu 15 października 2013 r. postanowienie, którym nadał klauzulę wykonalności § 2 ust. V aktowi notarialnemu z dnia 29.04.2013 r, Rep. (...)sporządzonemu w Kancelarii Notarialnej we W.przed asesorem notarialnym M. F.zastępcą notariusza W. K., na mocy którego S. J.i A. M.małżonkowie B.zobowiązali się zapłacić na rzecz spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnościąspółka komandytowa z siedziba w K., kwotę 1.102.371,30 zł (jeden milion sto dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt jeden 30/100 złotych), w terminie do dnia 1 lipca 2013 r. Ponadto zasądził od dłużników na rzecz wierzyciela koszty postępowania klauzulowego.

Sąd Rejonowy stwierdził, że złożony przez wierzyciela akt notarialny zawiera wszelkie przesłanki z art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c. należało zatem orzec jak w sentencji postanowienia. Sad I instancji podkreślił, że nie bada natomiast zasadności treści tytułu egzekucyjnego. Nie jest więc uprawniony do oceny, czy roszczenie istnieje a w szczególności nie może badać zasadności roszczenia wierzyciela i obowiązku świadczenia dłużnika wynikającego z tytułu egzekucyjnego.

Zażalenie na postanowienie Sadu Rejonowego z dnia 29 kwietnia 2013 r. wnieśli dłużnicy zaskarżając to postanowienie w całości. Postanowieniu temu zarzucili naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego mających istotny wpływ na wynik sprawy

art. 777 § 1 pkt 4 kpc w zw. z art. 233 kpc w zw. z art. 65 § 2 kc, poprzez błędne przyjęcie, że w tytule egzekucyjnym, w którym dłużnicy poddali się egzekucji obowiązek zapłaty na rzecz wierzyciela kwoty 1 102 371,30 zł został określony terminem, podczas gdy w § 2 ust. V i ust. IV tego aktu obowiązek zapłaty w/w kwoty został uzależniony od zdarzenia, które udowodnić powinien wierzyciel oraz od terminu; art. 786 § 1 kpc poprzez jego niezastosowanie. Stawiając powyższe zarzuty skarżący wnieśli m.in. o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na zażalenie dłużników wierzyciel wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie dłużników jest nieuzasadnione.

Z treści dołączonego do wniosku wierzyciela o nadanie aktowi notarialnemu klauzuli wykonalności aktu notarialnego z dnia 24 kwietnia 2013 roku, Repertorium (...), że małżonkowie S. B.i A. B. (2)w § 2 ust. V wyżej wymienionego aktu zobowiązali się zapłacić kwotę 1.102.371,30 zł, najpóźniej w terminie do dnia 1 lipca 2013 r. przelewem na rachunek wierzyciela (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnościąspółka komandytowa z siedziba w K.oraz poddali się solidarnie egzekucji co do wyżej wymienionej kwoty.

Dłużnicy kwestionujący powyższe ustalenie podnieśli w zażaleniu, że Sad Rejonowy pominął zapis punktu V tej umowy, zmieniającej umowę przedwstępną w ten sposób, że strony uzależniły obowiązek zapłaty w/w kwoty zarówno od terminu jak i zdarzenia, jakim było niezapłacenie przez dłużników przelewem na rachunek bankowy wierzyciela do dnia 27 czerwca 2013r. kwoty 902.371,30 zł.

Nie ulega wątpliwości, co jest między stronami niesporne, że zgodnie z brzmieniem §8ust. 1 punkt 6 aktu notarialnego z 2011r. nadanym aktem z dnia 29.04.2013r., że kwotę poddaną egzekucji w wysokości 1.102.371,30 dłużnicy mają zapłacić przelewem w terminie do dnia 1.07.2013r. z zastrzeżeniem postanowień §7 ust. 1.a tej umowy., z którego wynika że z zapłaty kwoty w powyższej wysokości zostaną zwolnieni, jeżeli do dnia 27 czerwca 2013r. dokonają zapłaty na rzecz wierzyciela kwoty 902.371,30 zł lub w dniu zawarcia umowy przyrzeczonej rachunek bankowy wierzyciela zostanie uznany w/w/ kwota oraz, jeżeli dłużnicy zawrą z bankiem kredyt na sfinansowanie zakupu nieruchomości i do dnia 25 czerwca 2013r. dokonają dyspozycji uruchomienia transzy kredytu w tej właśnie kwocie.

W ocenie Sądu Okręgowy powyższy zapis w §7 ust.1 a, na który powołuje się dłużnik nie stanowi zarówno terminu, jak i warunku, poddania się egzekucji kwoty 1.102.371,30 złotych określonej w §8 ust.1 pkt 6 umowy w notarialnej.

Termin spełnienia świadczenia wskazany w akcie notarialnym powinien – zgodnie z cywilistycznym znaczeniem tego pojęcia stanowić zdarzenie przyszłe i pewne (diescertusań). Nie musi to być zatem data kalendarzowa. Tymczasem analiza oświadczenia dłużników poddania się egzekucji nie budzi wątpliwości, że jest bezwarunkowa i związana jest

z wymagalnością świadczenia w kwocie 1.102.371,30 złotych z dniem 1 lipca 2013r. Zastrzeżenie do którego odwołują się skarżący dłużnicy, nie odnosi się do warunku poddania się egzekucji, ale powstania wierzytelności w kwocie w tej właśnie wysokości. Bowiem w sytuacji gdyby skarżący wypełnili warunki z §7 ust.1a przed dniem 1 lipca 2013r. to nie tyle nie zaistniałyby warunki do poddania egzekucji kwoty 1.102.371,30, zł, ale wygasłoby zobowiązanie do jej zapłaty, przez zaspokojenie wierzyciela. Należy z całą stanowczością stwierdzić, że o ile powyższe zapisy stanowią warunek upoważniający do prowadzenia egzekucji, to stanowi on istnienie zobowiązania w określonej wysokości, co wynika ze sporu stron o ostateczna wysokość ceny sprzedaży nieruchomości.. Jeżeli wśród warunków upoważniających wierzyciela do prowadzenia egzekucji dłużnik wymienił istnienie zobowiązania, sąd w postępowaniu klauzulowym

nie bada, czy warunek ten został spełniony. Gdyż jest to tzw. warunek prawny (*conditio iuris*). Wprowadzenie tego typu warunków nie stanowi jednak przeszkody do nadania klauzuli wykonalności, o ile w akcie notarialnym wskazane zostały jednocześnie takie warunki, których spełnienie wchodzi w zakres kognicji sądu w postępowaniu klauzulowym. (por.

A.J., P. się egzekucji w akcie notarialnym, *Rej.* 1998, Nr 12, s.85 oraz).

Jeżeli spełnienie świadczenia w terminie wcześniejszym, na które powołują się skarżący dłużnicy, doprowadziło do wygaśnięcia zobowiązania i rozwiązania warunku przymusowej egzekucji w wysokości objętej oświadczeniem dłużników zawartym w akcie notarialnym, to należy stwierdzić, że zagadnienia te nie podlegają badaniu przez sąd przy nadawaniu klauzuli wykonalności, ponieważ są związane z istnieniem długu. Warunki rozwiązujące nie są wymienionymi w art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. warunkami, których niezastnienie uprawniają wierzyciela do prowadzenia egzekucji, spełnienie tych warunków powoduje natomiast bezzasadność egzekucji. Brak zatem podstawy prawnej do badania warunków rozwiązujących przy nadawaniu klauzuli wykonalności.

Także w postępowaniu wywołanym wniesieniem wniosku co do nadania klauzuli wykonalności sąd nie może analizować zarzutów merytorycznych dotyczących istnienia uprawnień wierzyciela lub obowiązków dłużnika. Merytoryczną obronę przed egzekucją umożliwi dłużnikowi powództwo przeciwegzekucyjne. Nie tylko w orzecznictwie, ale także w literaturze przeważa pogląd, że w zażaleniu na postanowienie dotyczące nadania klauzuli wykonalności podnoszone mogą być jedynie zarzuty o charakterze procesowym, a zarzuty merytoryczne można podnosić jedynie wytaczając powództwo przeciwegzekucyjne, gdyż powinny one zostać rozpoznane w procesie. A zatem przedmiotem zarzutu dłużnik nie może uczynić ani faktu wykonania zobowiązania, ani jego istnienia lub przedawnienia. (por. uchwała SN z 17 kwietnia 1985 r., *HI CZP 14/85*, *OSNCP 1985*, nr 12, poz. 192 oraz Izabella Gil, Piotr Gil, *Postępowanie klauzulowe*, Warszawa 2007, s. 249).

Powyższe wywody prowadzą do wniosku, iż wobec treści oświadczenia dłużników zawartych w akcie notarialnym z dnia z dnia 29.04.2013 r, *Rep. A (...)* sporządzonemu w Kancelarii Notarialnej we W. przed asesorem notarialnym M. F. zastępcą notariusza W. K., istniały podstawy wskazane w art. 777 § 1 pkt. 4 k.p.c. do nadania mu klauzuli wykonalności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zażalenie uznać za pozbawione podstaw i zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 §2 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 §1 w zw. z art. 13 §2 k.p.c.